

Dubbele duinen

Nederland staat mondiaal bekend om zijn waterkennis. Allereerst geldt dat voor de klassieke methodes om ons land te beschermen tegen watergeweld van zeeën en rivieren: terpen, waterkeringen, dammen en dijken om de 'voeten van mensen' droog te houden. Maar er is méér dat ons polderland letterlijk en figuurlijk op de been houdt: het maken en bewaren van drinkwater. Het IJsselmeer en de Afsluitdijk springen het meest in het oog, voor het vasthouden van zoet rivierwater. Idem de Nederlandse duinen waar in ondergrondse 'buffers' voor maanden zoet water ligt opgeslagen. Die ondergrondse waterbuffers zijn van strategisch belang voor 6 miljoen burgers en duizenden bedrijven in het westen van Nederland. Door die giga-waterbellen hoeft niemand zich over zoet water zorgen te maken.

Met de zich voltrekkende klimaatveranderingen (o.a. temperatuur) voor ogen, beziet een brede stuurgroep thans hoe dat veilige water ook in de komende 100 jaar gegarandeerd kan worden. Een en ander aan de hand van het Veerman-rapport, dat enkele jaren geleden aan onze regering werd gepresenteerd. Met name kijken wij daarbij naar diverse gebruiksscenario's, o.a. voor de voor onze economie zo cruciale export/landbouwsector (70% van het zoete water op aarde).

Om water en economie ook in de komende decennia ambitieus aan elkaar verbonden te houden – de huidige crisis schreeuwt daarom – zullen wij ook extra inspanningen á la Lely's Afsluitdijk moeten doen. Ik denk daarbij aan nieuwe waterreservoirs onder de duinen, die niet alleen ons waterpotentieel versterken, maar tegelijkertijd een onderaardse 'dijk' tegen de opdringende zoutinrusie vormen.

Kortom, de huidige duinenrij verdubbelen, zowel in omvang als verdedigingskracht tegen de zoute zee. DUBBELE DUINEN als moderne overheidsinvestering voor onze steden van de toekomst. Een nieuw staaltje Hollandse meesterkunst met als klap op de vuurpijl extra expansiemogelijkheden voor onze land- en tuinbouw.

Een blauw-groene impuls voor onze export en onze economie.

